

[Ivar Hansen]

lige årlige prisstigninger for kapitalvindingskat.

Vi anbefaler at stemme for de to ændringsforslag, vi har stillet sammen med det konservative folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 61 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 60 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 59 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 6, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 59. Fremsat 5/11 80. Første behandling 19/11 80... Betænkning 11/12 80).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det er med stor tilfredshed, at vi i dag, kun 4 uger efter at vi har haft førstebehandlingen, kan gå i gang med andenbehandlingen af forsikringsloven. Man kunne måske være så optimistisk at sige, at der er noget, der tyder på, at vi kan nøjes med kun 3 genfremsættelser, for at vi kan få denne lov vedtaget.

Som det fremgår af betænkningen, kan vi ikke støtte de stillede ændringsforslag, dog med undtagelse af ministerens. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er med stor beklagelse, vi må se i øjnene, at det ikke er muligt at skabe et flertal for de offentlige repræsentanter. Det ville være en meget naturlig forlængelse af de ordninger, som på tilfredsstillende måde har virket over for pengeinstitutterne. Og når man samtidig ser på den betydning, som forsikringsselskabernes kapitalanbringelse har fået i de senere år, mener jeg, at en sådan ordning kun ville være en såre naturlig og såre rimelig funktion at få i gang. Dertil kommer også – som jeg var inde på ved førstebehandlingen – at der på det sidste har været forhold omkring visse forsikringsselskaber, som nok kunne have gjort offentlige repræsentanter ønskelige.

At venstre, konservative og fremskridtspartiet er afvisende over for dette, er ikke noget, som på nogen måde kan overraske os. Men det har til gengæld været meget forbavsende og virket meget skuffende, at de radikale ikke har kunnet indse rimeligheden i at lade offentligheden få indsigt i og indflydelse på, om end måske, kan vi sige, i meget beskeden grad, de beslutninger og dispositioner, som der skal træffes i forsikringsselskabernes bestyrelser, dispositioner, som har stor indvirkning på offentlige forhold, på arbejdspladser, på bestemt produktion og på vores nationale økonomi i det hele taget. Det er heldigvis sjældent, at de radikale i en sådan grad søger at støtte de store kapitalejere i deres ønske om lukkede døre og fred til at disponere uden offentlig debat. Derfor er det også så meget mere skuffende, at de ikke i